

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Zettwitz Gabriella ügyvéd (...) által képviselt B P (...) felperesnek - dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ Földművelésügyi Igazgatóság (1024 Budapest, Keleti Károly u. 24.) alperes ellen hatósági igazolás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes kereseti kérelmét *e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (Húszezer) forint perköltséget, valamint fizessen meg az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására, 16.500.- (Tizenhatezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A felperes olyan hatósági igazolás kiadását kérelmezte a Nógrád Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivaltól, hogy Magyarországon 1996 óta mezőgazdasági tevékenységgel foglalkozik.

A Nógrád Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága a 2007. május 22. napján kelt 21.4/2009-1/8/2007. ügyiratszámú határozatával a kérelmet elutasította. A döntés indokaként megjelölte, hogy a felperes östermelőként 2007. január 25. napjától rendelkezik igazolvánnyal, családi gazdaság tagjaként pedig csak 2007. február 7. napján vették nyilvántartásba.

A 3 évet meghaladó mezőgazdasági tevékenységét nem a saját nevében és saját kockázatára, hanem a C-S Kft. nevében és annak kockázatára folytatta.

Ezt a határozatot az alperes a 2007. augusztus 30. napján kelt 04.3/199/-1/2007. iktatószámú határozatával helybenhagyta. Egyetértett ugyanis az elsőfokú hatósággal abban, hogy a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 8/A. § (2) bekezdésébe foglalt feltételek a felperesnél nem állapíthatók meg.

A felperes által a fellebbezésben hivatkozott és a 2004. évi XXX. törvénnyel kihirdetett Csatlakozási Szerződés X. melléklet 3. pont (2) bekezdése a másodlagos

lakóhelyül szolgáló ingatlan megszerzése vonatkozik, így az a termőföld tulajdonszerzésével kapcsolatban nem érvényesíthető.

A keresetlevelében a felperes a fenti közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként jelölte meg, hogy a 2004. évi XXX. törvénnyel kihirdetett Csatlakozási Szerződés X. mellékletének 3. pont (2) bekezdése egyrészt azt rögzíti, hogy Magyarország az Európai Unióhoz történt csatlakozástól számított 7 évig fenntartja a nem magyar állampolgárok és jogi személyek általi mezőgazdasági földterület megszerzésére vonatkozó tilalmat.

Másrészt viszont rögzíti, hogy nem tartoznak a tilalom hatálya alá azok a nem magyar, közösségi állampolgárok, akik legalább 3 éve folyamatosan, jogszerűen Magyarországon laknak és folytatnak mezőgazdasági tevékenységet.

A felperes olasz állampolgár, tehát közösségi tagállami állampolgár. Több mint 3 éve jogszerűen és folyamatosan Magyarországon tartózkodik. Az igazolás kiadásának elutasítása jogszabályi alapjaként megjelölt, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 8/A.§ (2) bekezdés c.) pontja az ügyben azért nem alkalmazható, mert a Csatlakozási Szerződés X. melléklete 3. pont (2) bekezdése szerinti termőföldszerzési lehetőséget szűkíti.

Mivel pedig a közösségi jognak a belső joggal szemben elsőbbsége van, így a Csatlakozási Szerződés X. melléklete 3. § (2) bekezdésében írt feltételeket kell alkalmazni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt nem megalapozott.

Arra ugyan helytállóan hivatkozik a felperesi keresetlevél, hogy a Csatlakozási Szerződés X. mellékletének 3. pont (2) bekezdése nem a másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlan megszerzésére vonatkozik, mert ezt a kérdéskört a 3. pont (1) bekezdése szabályozza.

A 3. pont (2) bekezdés (2) albekezdésében rögzített szövegre azonban pontatlanul hivatkozik a keresetlevél. A helyes szöveg szerint ugyanis egy másik tagállam azon polgárai, akik önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként kívánnak letelepedni Magyarországon és legalább 3 éve folyamatosan jogszerűen Magyarországon laknak és folytatnak mezőgazdasági tevékenységet nem tartoznak az előző albekezdés rendelkezéseinek hatálya alá. Ők a magyar állampolgárokkal azonos szabályok szerint szerezhetik meg termőföld tulajdonjogát.

Önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként viszont csak az tud letelepedni Magyarországon, aki ilyen mezőgazdasági tevékenységet folytat. Ebből következően tehát a Csatlakozási Szerződés X. melléklete 3. pont (2) bekezdés második alpontja értelmében a legalább 3 éve folyamatosan jogszerűen Magyarországon lakó és ott

önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként tevékenységet folytató másik tagállami állampolgár jogosult a magyar állampolgárokkal azonos feltételek szerint termőföld tulajdonjogának megszerzésére.

Az önálló vállalkozó mezőgazdasági termelőként folytatott mezőgazdasági tevékenység igazolását követeli meg a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (Föld.tv.) 8/A. § (2) bekezdés c.) pontja, amikor arról rendelkezik, hogy a termőföld tulajdonjogának megszerzéséhez a mezőgazdasági igazgatási szerv igazolása szükséges arról, hogy a tulajdonszerzést megelőző 3 évben saját nevében, saját kockázatára (tehát önálló vállalkozóként) folyamatosan folytatott mezőgazdasági tevékenységet Magyarországon.

Az ügyben eljáró mezőgazdasági igazgatási szervek pedig azt állapították meg, és ezt a ténymegállapítást a felperes sem vitatta, hogy a felperes gazdasági társaság tagjaként és ügyvezetőjeként folytat több mint 3 éve Magyarországon mezőgazdasági tevékenységet, tehát nem önálló vállalkozóként, így a felperesre a Csatlakozási Szerződés X. melléklete 3. pontjának (2) bekezdés (2) albekezdése nem alkalmazható. Így részére a termőföld megszerzéséhez szükséges igazolást az ügyben eljáró közigazgatási szervek jogszabálysértés nélkül tagadták meg. Jogszabálysértés hiányában viszont nem kerülhetett sor arra, hogy a bíróság az alperesi határozatot a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezze, ezért a felperes kereseti kérelmét utasította el.

A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére. A Pp. 78. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján pedig a perben feljegyzett kereseti illetéket is a felperes köteles viselni.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2008. január 16.

Dr. Takács László sk.
bíró